се слива и срички тъ на малъвать, на пр.
Здравдинъ, издвоено изговаряно или чети
три срички, а слято или второчто произношение,
кратко изговарящо, представа три срички.
Това е свойствено на источното на-
рѣчие и затова ако предвати сливаны гла-
сове последний ще носи на себе си ударение
на пр. Баба Ева не ся слива, а кога-отиде
се изговаря като 4 а не като 5 срички.

Въ старый языкъ се срѣща единъ ви-
дъ прибавочно е, въ начало на думы, и
и то ~~много~~ ~~дрѣвна~~ козе дъ начинавать ~~въ слова~~
~~съгласна буква~~ отъ гласнѣ ~~и двоен~~
~~гласна~~ ~~съгласна~~ съгласнѣ, или тъкъ отъ двѣ съ-
гласны буквы, като старъчий, здравий
старъчий, унгаинъ — еденгаинъ, замы-
слеинъ — еазамыслеинъ Микл. 9 —
но то нѣма никакво значение нито на
обще някое употрѣбение и се види проту
цвало отъ писатели не причетны тавردѣ
на свойствено то въ българский ~~въ~~
~~зикъ~~ струване на съгласны тѣ и за
улекотение прибягали въ начало на ка-
ково е, какато и въ кварѣ ~~ик~~ между двѣ
съгласны полугласнѣ тѣ ъ; но то не
било някое редовно правило, а произво
лно употрѣбение на някои само писате
ли, ~~какато причетны то~~ по подражание на
грѣцкий ~~зикъ~~ у който гласны тѣ прѣви
шаватъ съгласнитѣ; но тови обичайе
исчезнѣ и то острѣмение то на ~~зикъ~~
тѣ гласнитѣ въ начало то се избѣгва